

Sygn. akt I C 30/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2019r.

Sąd Okręgowy w Łomży Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodnicząca : Joanna Rawa

Protokolant : Ewa Miciura

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2019r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. w W.

przeciwko J. W.

o zapłatę

I- zasądza od J. W. jako spadkobiercy K. O. na rzecz Banku (...) S.A. w W. kwotę 135.371,57 (sto trzydzieści pięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt jeden i 57/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 123.438,13 złotych od dnia 4 kwietnia 2018r. do dnia zapłaty oraz kwotę 14.842,80 złotych tytułem kosztów procesu, ograniczając jego odpowiedzialność w postępowaniu egzekucyjnym do wartości stanu czynnego spadku po K. O.

II- nakazuje wypłacić na rzecz adwokat J. K., tytułem wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu, kwotę 2.656,80 złotych , w tym należny podatek VAT i kwotę tę wypłacić z sum na zlecenie Sądu Okręgowego w Łomży wpisanej pod pozycją (...)

Sygn. akt I C 30/19

UZASADNIENIE

Poprzednik prawny powoda Banku (...) S.A. z siedzibą w (...) Bank (...) S.A. reprezentowany przez radcę prawnego, w pozwie skierowanym przeciwko J. W. wniósł o:

1. zasądzenie nakazem zapłaty kwoty 135.371,57 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od kwoty 123.438,13 zł od dnia 4 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty;
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych w wysokości faktycznie uiszczonej przez powoda wraz z kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł.

W razie wniesienia przez pozwanego zarzutów powód wniósł o rozpoznanie sprawy w trybie zwykłym i uwzględnienie następujących wniosków:

- a) o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty jak w pkt. 1,
- b) o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu strona powodowa podała, że K. O. zawarł z (...) S.A. Oddział w Polsce w dniu 5 czerwca 2008 r. Umowę o Kredyt Bezpieczny i nie dokonał spłaty zadłużenia z tytułu tej umowy. Zmarł 23 listopada 2015 r. Spadek po zmarłym nabył pozwany. Tym samym pozwany jest zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda wymagalnego zadłużenia wynikającego z zawartej Umowy o Kredyt Bezpieczny w kwocie 135.371,57 zł na którą składa się kwota 123.438,13 z tytułu niespłaconego kredytu, kwota 11.933,44 zł z tytułu odsetek ustawowych naliczonych za okres od dnia 16 listopada 2016 r. do dnia 3 kwietnia 2018 r. Podał, że od dnia 4 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty powodowi przysługuje uprawnienie do naliczania dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od niespłaconego kredytu w kwocie 123.438,13 zł.

Sąd Okręgowy w Łomży nakazem zapłaty z dnia 6 listopada 2018 r., sygn. akt I Nc 71/18 wydanym w postępowaniu nakazowym uwzględnił żądanie pozwu i orzekł o kosztach sądowych.

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2019 r., tut. Sąd na podstawie art. 492¹ § 1 kpc uchylił z urzędu nakaz zapłaty z dnia 6 listopada 2018 r.

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wstąpiła z mocy prawa na podstawie art. 494 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2000 r. Nr 94 poz. 1037, z późn. zm.), z dniem 31/12/2012 we wszystkie prawa i obowiązki (...) Spółka Akcyjna, w tym prawa i obowiązki.

(...) Spółka Akcyjna powstała w trybie przewidzianym w art. 42a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm. – Prawo bankowe), poprzez wniesienie tytułem wkładu niepieniężnego wszystkich składników majątkowych (...) S.A. z siedzibą w A., Grecja (tj. (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce), przeznaczonych do prowadzenia działalności przez Oddział. Na mocy art. 42e ust. 2 Prawa Bankowego, (...) Spółka Akcyjna jako bank krajowy z dniem 19 września 2011 r. (tj. z dniem wpisu do Rejestru Przedsiębiorców pod nr KRS (...)) wstąpiła z mocy prawa we wszystkie prawa i obowiązki (...) S.A. związane z działalnością Oddziału, w tym prawa i obowiązki wynikające z Umowy. Oddział, z urzędu został wykreślony z rejestru przedsiębiorców (art. 42e ust. 1 zdanie drugie Prawa Bankowego).

Z dniem 31 października 2018 r. nastąpiło przejęcie przez Bank (...) S.A. podstawowej działalności Raiffeisen Bank (...) na podstawie art. 529§ 1 pkt 4 ksh, tj. poprzez przeniesienie na bank przejmujący Bank (...) Spółka Akcyjna części majątku Banku (...) Spółka Akcyjna w formie zorganizowanej części przedsiębiorstwa banku. Wskutek połączenia nastąpiło przeniesienie majątku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna jako banku dzielonego na rzecz Banku (...) S.A. jako banku przejmującego. Tym samym Bank (...) S.A. jako podmiot przejmujący wstąpił z dniem połączenia w prawa i obowiązki przejmowanego (...) Bank (...) Spółka Akcyjna.

Pismem z dnia 21 stycznia 2019 r., powód Bank (...) S.A. złożył wniosek o ustanowienie kuratora do zastępowania nieznanego z miejsca pobytu pozwanego J. W..

Sąd Okręgowy w Łomży, zarządzeniem z dnia 26 lutego 2019 r. ustanowił w niniejszej sprawie kuratora w osobie adw. M. K. do reprezentowania nieznanego z miejsca pobytu J. W..

Kurator wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, przyznanie na rzecz adw. M. K. kosztów tytułem wynagrodzenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu.

W uzasadnieniu swego stanowiska podał, że kwestionuje istnienie i wysokość dochodzonej przez powoda kwoty wierzytelności oraz wyliczenie odsetek. Zakwestionował zaistnienie przesłanek do wypowiedzenia przez powoda łączącej strony umowy i w konsekwencji wymagalności dochodzonej pozwem wierzytelności. Podniósł, że przedłożony przez powoda dokument w postaci wyciągu z ksiąg bankowych z dnia 3 kwietnia 2018 r. mający stanowić podstawę wykazania powstania istnienia wysokości oraz wymagalności dochodzonego przez niego roszczenia, nie spełnia wymogów określonych w ust. 1 art. 95 ustawy Prawo bankowe, stanowiąc jedynie prywatny dokument, nie mogący stanowić dowodu na powołane okoliczności skoro został zakwestionowany przez stronę pozwaną. Podniósł, że powód

nie wykazał żadnym dokumentem, że doszło do prawidłowego wypowiedzenia bądź rozwiązania umowy kredytu i przyczyn, z jakich miałyby to nastąpić, a w konsekwencji powstania wymagalności zobowiązania pozwanego oraz wysokości należności dochodzonej w niniejszym postępowaniu.

W związku z wystąpieniem z adwokatury adw. M. K. Okręgowa Rada Adwokacka w B. wyznaczyła z dnia 19 kwietnia 2019 r. substytutą generalnego w osobie adw. J. K..

Pismem z dnia 28 maja 2019 r. kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu J. W. - w osobie adw. J. K. podtrzymała stanowisko jak w odpowiedzi na pozew z dnia 19 marca 2019 r. Z ostrożności procesowej wniosła o ograniczenie ewentualnej odpowiedzialności pozwanego do wysokości stanu czynnego spadku oraz przyznanie na rzecz adw. J. K. kosztów tytułem wynagrodzenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu J. W..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 czerwca 2008 r. (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. poprzednik prawny powoda Banku (...) S.A. zawarł z K. O. „Umowę o Kredyt Bezpieczny”. Na podstawie przedmiotowej umowy oraz (...) udzielanego przez (...), Bank udostępnił K. O. środki pieniężne w ramach odnawialnego limitu kredytowego po dokonaniu pozytywnej weryfikacji klienta zgodnie z wewnętrznymi procedurami Banku. Kredyt mógł zostać wykorzystany na potrzeby bieżące. W terminie 30 dni od daty podpisania ww. Umowy Bank pisemnie poinformował klienta o podjętej decyzji kredytowej. § 1 ust. 2 Umowy stanowił że w przypadku podjęcia decyzji o przyznaniu Limitu Kredytu, umowę uważa się za zawartą z datą otrzymania przez klienta pisemnego powiadomienia o podjętej decyzji kredytowej, przyznana zaś przez Bank kwota limitu kredytu może być wyższa niż kwota wnioskowanego limitu kredytu. Zgodnie z § 1 ust. 4 przedmiotowej Umowy wniosek o Kredyt Bezpieczny oraz pisemne powiadomienie o podjętej decyzji kredytowej stanowią integralną część umowy.

Umowa zastrzegała również, że w kwestiach nieuregulowanych w treści umowy zastosowanie mają postanowienia Regulaminu oraz powszechnie obowiązujące przepisy prawa (§ 2). Skutki uchybienia postanowieniom dotyczącym zasad i terminu spłaty określa Regulamin, a opłatę za nieterminową spłatę kredytu określa Tabela Opłat i Prowizji. (§ 3 ust. 7 umowy). § 4 Umowy stanowił, że zostaje ona zawarta na okres ważności karty i ulega automatycznemu przedłużeniu na okres ważności kolejnych kart, chyba, że kredytobiorca informuje Bank o zamiarze nieprzedłużenia Umowy na co najmniej 30 dni przed upływem ważności karty.

Zgodnie z § 7 ust. 1 i 2 pkt. e Regulaminu Kredytu Bezpiecznego karta może być używana wyłącznie w okresie jej ważności, na zasadach określonych w Umowie i Regulaminie. Karta zaś traci ważność z powodu śmierci klienta.

Zgodnie z tabelą opłat i prowizji Kredytu Bezpiecznego opłata miesięczna za obsługę kredytu bezpiecznego pobierana za każdy miesiąc w którym średniomiesięczne wykorzystanie limitu kredytowego jest większe od zera wynosiła 5 zł, opłata za obsługę nieterminowej płatności wynosiła 29 zł, opłata za przekroczenie limitu kredytu wynosiła 29 zł, opłata za wystawienie zaświadczenia dotyczącego Rachunku kredytu 7 zł, opłata za przelew wewnątrz Banku – 0 zł i do innych banków- 0 zł, opłata za przelew do innych banków krajowych dokonywany za pomocą Serwisu telefonicznego – (...) -2 zł, opłata za przelew do innych banków krajowych dokonywany w placówce banku 2 zł, opłata za wypłatę gotówki z bankomatów, z wyjątkiem bankomatów E. umiejscowionych w placówkach innych banków 0 zł, opłata za wypłatę gotówki z bankomatów innych banków krajowych- 4 zł, opłata za wypłatę gotówki z banków zagranicznych 8 zł, opłata za niezrealizowanie w ciągu 6 dni od daty zgłoszenia wypłaty gotówkowej 50 zł. Oprocentowanie dla przedziału limitu kredytowego od 30.000,01 zł do 250.000 zł wynosiło 9,90%.

Oprocentowanie nominalne wynosiło 15,90% -17,90%, oprocentowanie rzeczywiste 20,29%, całkowity koszt kredytu 829,56 zł, a łączna kwota wszystkich kosztów, opłat i prowizji 829,56 zł.

Zgodnie z wyciągiem z rachunku Kredytu Bezpiecznego za okres 29-07-2008 – 25-08-2008 przyznany limit na rachunku nr (...) wynosił 130.000 zł, bieżące saldo zadłużenia 130.000 zł, a minimalna kwota do zapłaty 2.620 zł z płatnością do dnia 15 września 2008 r. Naliczone odsetki stanowiły kwotę 1.136,96 zł, a całkowite zadłużenie

wraz z odsetkami 131.136,96 zł. Przelew środków pieniężnych w wysokości 130.000 zł z ww. rachunku miał miejsce 30.07.2008 r., (k. 218).

Z wyciągów z rachunku Kredytu Bezpiecznego za kolejne okresy rozliczeniowe, przedłożonych przez stronę powodową wynika, że kredytobiorca K. O. regulował minimalne kwoty do zapłaty w taki sposób, że jego zadłużenie oz tytułu przyznanego limitu oscylowało wokół kwoty 130.000 zł (k. 220 -336). Z wyciągu nr (...) z dnia 2015/11/25 rachunku nr (...) wynika, że 28 października 2015 r. poleceniem przelewu wysyłanym – (...) rachunek został obciążony kwotą 8000 zł, a 2 listopada 2015 r. poleceniem przelewu –otrzymanym (...) na rachunek ten wpłynęła kwota 2.145 zł. Saldo księgowo wynosiło – -129.805,20 zł. Z wyciągu bankowego nr (...) z dnia 2015/12/24 za okres 2015/11/26 do 2015/12/24 wynika, że na rachunek ten wpłynęła kwota 1.600 zł, 21 grudnia 2015 r. rachunek został obciążony kwotą 3.000 zł i kwotą 400 zł. Saldo księgowo zamknięcia stanowiło kwotę – -129.979,54 zł. (k. 334).

K. O. zmarł 23 listopada 2015 r. w G..

Sąd Rejonowy w Grajewie postanowieniem z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. akt I Ns 263/16 stwierdził, że spadek po zmarłym, K. O. s. J. i G. na podstawie testamentu własnoręcznego sporządzonego w dniu 26 stycznia 2014 r., otwartego i ogłoszonego w Sądzie Rejonowym w Grajewie w dniu 4 października 2016 r. nabył J. W. s. J. i W. S. w całości.

Zestawienie transakcji na rachunku (...) należącym do K. O. w związku z zawartą umową o Kredyt Bezpieczny z dnia 05-06-2008 wskazuje iż saldo na dzień 26 maja 2017 r. było ujemne i wynosiło minus 128.519,93 zł. (k. 343-354).

Z wyciągu z ksiąg banku wystawionego w dniu 3 kwietnia 2018 r. przez Raiffeisen Bank (...) z siedzibą w W., wynika, że poprzednikowi prawnemu powoda (...) Bank (...) S.A. przysługuje wymagalna wierzytelność od dłużnika J. W. zamieszkałego w G. przy ul. (...), będącego spadkobiercą zmarłego w dniu 23 listopada 2015 r. kredytobiorcy K. O.. Dłużnik jest zobowiązany do zapłaty na rzecz (...) Bank (...) S.A. według stanu na dzień 3 kwietnia 2018 r. kwoty 135.371,57 zł. Na powyższe wymagalne zobowiązanie wynikające z zawartej przez K. O. 8 czerwca 2008 r. z (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce Umowy o Kredyt Bezpieczny składają się:

1. kwota 123.438,13 zł z tytułu niespłaconej należności głównej,
2. kwota 11.933,44 zł z tytułu odsetek ustawowych naliczanych za okres od dnia 16 listopada 2016 r. do dnia 3 kwietnia 2018 r.

Nadto z ww. wyciągu wynika, że od dnia 4 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty (...) Bank (...) S.A. należne są od dłużnika dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie, które na dzień wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych wynoszą 7,0%, naliczane od niespłaconego kredytu w kwocie 123.438,13 zł.

Pismem z dnia 29 marca 2018 r. (...) Bank (...) S.A. wezwał do zapłaty pozwanego J. W. do uiszczenia na rzecz (...) Bank (...) S.A. do dnia 5 kwietnia 2018 r. kwoty 135.253,20 zł na którą składa się kwota 123.438,13 zł z tytułu niespłaconego kredytu oraz kwota 11.815,07 zł z tytułu niespłaconych odsetek ustawowych od niespłaconego kapitału 123.438,13 zł za okres od dnia 16 listopada 2016 r. do dnia 29 marca 2018 r.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: pełnomocnictw i odpisu KRS (k. 7, 8-21), wyciągu z ksiąg banku (k. 22), pełnomocnictwa (...) (k. 23), umowy o kredyt bezpieczny (k. 24-25), wezwania do zapłaty wraz z dowodem nadania (k. 26,-27, 28), postanowienia SR w Grajewie z dnia 8 listopada 2016 r. (k. 31), odpis KRS (k. 54-98), dokumentacji Planu podziału (k. 100-180), regulaminu kredytu bezpiecznego (k. 205-217), wyciągów z rachunku banku (k. 218-342), zestawienia transakcji na rachunku (...) (k. 343-354), informacji KRS (k. 355-367), których prawdziwość i autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 69 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Prawo bankowe (Dz.U.2018.2187 j.t.). przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i spełniać określone w ust. 2 tego przepisu warunki. Obowiązek zwrotu kredytu przez kredytobiorcę jest jego podstawowym obowiązkiem wymienionym w art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 922 k.c. z chwilą śmierci zmarłego przechodzą na jego spadkobierców wszystkie prawa i obowiązki majątkowe zmarłego. Wyjątkiem są prawa i obowiązki związane ściśle z osobą zmarłego, jak również prawa które z chwilą śmierci przechodzą na inne osoby niezależnie od tego, czy są one spadkobiercami (art. 922 ust. 2 k.c.). Niewątpliwie, obowiązek spłaty udzielonego kredytu ma charakter majątkowy i tym samym nie mają do niego zastosowania regulacje opisane w art. 922 k.c. Tym samym obowiązek spłaty kredytu zaciągniętego przez zmarłego kredytobiorcę przechodzi na jego spadkobierców.

Zgodnie z art. 924 k.c. spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy. Zgodnie zaś z art. 925 k.p.c. spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku.

W niniejszej sprawie strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego należności wynikającej z zawartej przez spadkodawcę K. O. z poprzednikiem prawnym strony umowy kredytu bezpiecznego przy użyciu karty.

Sąd stwierdził istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem na podstawie wyciągu z ksiąg banku z dnia 3 kwietnia 2018 r, umowy o kredyt bezpieczny z dnia 5 czerwca 2008 r. zawartej przez spadkodawcę K. O.. Zawarcie umowy potwierdzają przedstawione przez stronę powodową wyciągi z rachunku Kredytu Bezpiecznego nr (...) oraz zestawienie transakcji na rachunku nr (...). Z przedłożonych wyciągów wynika, że spadkodawcy K. O. przyznano limit kredytowy w kwocie 130.000 zł, które to środki zostały przez niego wypłacone 30 lipca 2008 r. Kolejne wyciągi świadczą, że spadkodawca dokonywał operacji na rachunku kredytowym, wpłacał środki pieniężne nieco ponad minimalną kwotę do zapłaty, a jego zadłużenie od momentu otwarcia linii kredytowej oscylowało wokół kwoty przyznanego limitu kredytowego.

Przedłożone dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu. Jakkolwiek kurator nieznanego z miejsca pobytu pozwanego J. W. zakwestionował moc dowodową przedłożonego wyciągu z ksiąg banku, to stwierdzić należy, że dokument ten ma moc prawną dokumentu prywatnego. Wskazać należy, że art. 95 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2018.2187 t.j.) stanowi, że Księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych.(ust. 1) oraz, że moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym(ust. 1a). Jednocześnie Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 15 marca 2011 roku, w sprawie P 7/09 (OTK-A 2011/2/12), uznał, że przepis art. 95 ust. 1 jest niekonstytucyjny w zakresie, w jakim nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, co znalazło właśnie wyraz w nowelizacji tego przepisu poprzez dodanie do art. 95 ust. 1a ustawą z dnia 19 kwietnia 2013 roku o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 777), która weszła w życie w dniu 20 lipca 2013 roku.

Jednocześnie należy podkreślić, że przedłożony przez stronę powodową wyciąg został podpisany przez osobę upoważnioną do podpisywania bankowych tytułów egzekucyjnych i wyciągów z ksiąg banku (pełnomocnictwo k.23) i opatrzony jest pieczęcią banku. Tym samym powołany dokument spełnia co najmniej wymogi dokumentu prywatnego

(tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 lutego 2014 roku, I ACa 290/13, LEX nr 1451726). Wyciąg zawiera pieczęć banku i treść określonego oświadczenia wiedzy, wynikającej z ksiąg bankowych, podpisaną przez wyraźnie określone osoby fizyczne, tj. pracowników powodowego banku.

Powód dla wykazania istniejącego zadłużenia dysponował szerokim wachlarzem środków dowodowych, do których zalicza się wyciąg z ksiąg banku jako dokument prywatny, który w ocenie Sądu potwierdza zadłużenie. Przepis art. 245 kpc zawiera domniemanie, które powinien uwzględnić sąd, iż osoba, która złożyła podpis na dokumencie złożyła zawarte w nim oświadczenie. Ma to takie znaczenie, że do tego domniemania znajduje zastosowanie art. 234 kpc, według którego domniemania ustanowione przez prawo wiążą sąd, mogą być jednak obalone, ilekroć ustawa tego nie wyłącza. Nie oznacza to, że moc dowodowa dokumentu prywatnego ogranicza się do konsekwencji wynikających z przewidzianego w art. 245 kpc domniemania. W pozostałym bowiem zakresie – nieobjętym tym domniemaniem – moc dowodowa dokumentu prywatnego podlega ocenie przez sąd zgodnie z regułami zawartymi w art. 233§1 kpc, tak jak każdego innego dowodu (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2013 roku, III CSK 66/13, LEX nr 1463871).

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała zgodnie z art. 6 k.c. wszystkie przesłanki istnienia swojego roszczenia wobec pozwanego z tytułu zawartej w dniu 5 czerwca 2008 r. umowy o kredyt bezpieczny, natomiast pozwany nie wykazał ewentualnych okoliczności tamujących bądź niweczących roszczenie strony powodowej, do czego był procesowo zobowiązany, również na podstawie ww. art. 6 k.c.

Jednocześnie na podstawie dokumentu urzędowego, postanowienia Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. akt I Ns 263/16 Sąd ustalił, że spadek po K. O. s. J. i G. zmarłym 23 listopada 2015 r w G. nabył w całości pozwany J. W. i nabył on spadek z dobrodziejstwem inwentarza.

Zgodnie z art. 1015 § 1 kc obowiązującym w dacie otwarcia spadku po K. O. oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania. W przypadku braku oświadczenia spadkobiercy w terminie w § 1 jest jednoznaczny z przyjęciem spadku z dobrodziejstwem inwentarza (art. 1015 § 2 k.c.).

Przyjęcie spadku z dobrodziejstwem inwentarza powoduje, że wierzyciel będzie mógł prowadzić egzekucję z majątku spadkobiercy ale z ograniczeniem ich odpowiedzialności do wartości masy czynnej spadku (art. 1031 §2 k.c.). Ustalenie czy istnieje majątek spadkowy pozwalający na zaspokojenie roszczeń należy do postępowania egzekucyjnego. W niniejszej sprawie Sąd ustala jedynie czy spadkobiercy ponoszą odpowiedzialność za długi spadkodawcy, zastrzegając im w sentencji wyroku, na zasadzie art. 319 kpc, możliwość powoływania się na ograniczenie ich odpowiedzialności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 1976 r., IV PR 135/76, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2011 r., I CSK 439/10, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 października 1977 r., II CR 335/77).

Strona powodowa jest następcą prawnym banku, z którym umowę kredytową zawierał K. O., co zostało potwierdzone dokumentami urzędowymi w postaci decyzji Komisji Nadzoru Finansowego. Z racji następstwa prawnego, o którym mowa, prawo do domagania się zapłaty wierzytelności wynikającej z tytułu umowy o kredyt bezpieczny zawartej przez dotychczasowego wierzyciela (...) S.A. Oddział w Polsce z K. O. wygasa wskutek przejścia tego prawa na inny podmiot, początkowo (...) Spółka Akcyjna, następnie (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., a następnie Bank (...) S.A. W ten sposób, obecnym wierzycielem wobec dłużnika jest Bank (...) S.A., który ma prawo domagać się zapłaty wymaganej pozvem wierzytelności od pozwanego.

Orzeczenie o odsetkach uzasadnia przepis art. 481 §1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wysokość odsetek reguluje przepis art. 481 §2 k.c., który stanowi, że, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia oraz powołane przepisy Sąd zasądził od pozwanego J. W. na rzecz powoda Banku (...) S.A. w W. kwotę 135.371,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 123.438,13 złotych od dnia 4 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty. O kosztach orzeciono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z § 2 ust. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018.265 t.j.) Należne stronie powodowej koszty procesu stanowiły uiszczona opłata od pozwu, wydatki na kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, wynagrodzenie pełnomocnika oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. 2019.785 t.j.) nakazał wypłacić na rzecz adwokata J. K. kwotę 2.656,80 zł tytułem wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, której wysokość została ustalona zgodnie z dyspozycją § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U.2018.536) w zw. z § 2 ust. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. 2015.1800). Okoliczność, że nastąpiła w toku procesu zmiana osoby kuratora z przyczyn niezależnych od stron i Sądu, nie dawała podstawy do przyznania wynagrodzenia obu osobom pełniącym tę funkcję w niniejszym procesie.

Dlatego uwzględniając powyższe okoliczności i wskazane przepisy prawa należało orzec jak w wyroku.